

AUTORS

que han obtingut accésit.

ARTAU. 2	GESTUS. 1
RODRIGUEZ. . . . 4	CARCASSÓ. 1
S. CORT. 4	BOM. 1
COMABELLA. . . . 2	ARTAU. 1
	BUSQUETS (A). . . . 1
	BUSQUETS (J). . . . 1

SOCIS HONORARIS.

1 D. Rosendo Aris.	4 D. Eduard Tarascó.
2 » Joseph Verdú (Gestus).	5 » Anton Padrós.
3 » Victor Font.	6 » Francisco Mora.

SOCIS PROTECTORS.

1 Guerrer Comitiva, President.

2 Guerrer L'aygua.	14 Guerrer Violl.
3 » Gorrero.	15 » Lluquets.
4 » Ferochi.	16 » Herbetas.
5 » Parpal.	17 » L'os.
6 » Veterano.	18 » D. Pelayo.
7 » Bronze.	19 » Barbeta.
8 » Verge.	20 » Roda l'olla.
9 » Arruga.	21 » Soberano.
10 » Velocpedo.	22 » Rosegavius.
11 » Barbas Tristas.	23 » Xafa-rochs.
12 » Sandonguero.	24 » Pregúntali.
13 » Murtra.	25 » Romano.

LO NIU GUERRERO

CERTÁMEN HUMORÍSTICH

Celebrat en lo Teatre del Circo de Barcelona en lo matí del XVII de Juny de MDCCCLXXVII.

ANY I DE LLUR RESTAURACIÓ.

POESÍAS Y QUENTOS.

BARCELONA.

ESTAMPA DE THOMÁS GORCHS,

Carrer del Carme, núm. 38.

1877.

CERTÀMEN DE «LO NIU GUERRERO».

las nou del matí de lo diu-
menge passat, dia 17, tingué
lloch en lo teatre del Circo
lo tan anunciat certàmen,
que la divertida societat «Lo
Niu guerrero» ha obert enguany.

Encar que la festa estava anunciada a l'hora
dita, tingué que retardarse per causa del temps,
que apesar de la seva impertinencia en mostrarse
mal carat, no privà de que lo teatre del Circo se
vejés concorregut d'una numerosa y escullida
societat.

Comensà la festa a las deu.

Al pujar lo teló, un estrepitos aplauso demostrà
lo gust y elegancia que aqueixa societat desplegà
en lo adornar lo palco escènich. No doném mes
detalls, perque fora difícil descriure minuciosa-
ment tots los objectes que ab molt esmero carac-
terisaban ab armonia dita festa.

Després de col·locarse lo Jurat calificador en lo
seu corresponent puesto, y los individuos de la
societat, sortiren dos guerrers, y dirigintse cada
hú respectivament als dos grans ous que en pri-
mer terma hi habian, los trencaren, apareixent
de dintre lo President y lo Secretari que inmedia-
tament ocuparen los seus puestos respectius.

Seguidament, lo senyor President inaugurà la
obertura llegint un magnífich y humorístich dis-
curs, degut a la ploma del senyor Artau. En lo
tercer parrafo, fou interromput per la arribada
del General Excm. Sr. D. Joseph Arrando, que
fou saludat per la concurrencia ab un nutrit y
afectuós aplauso; flavors sa Excelencia ab la ga-
lanteria que l'caracterisa, ocupà gustosament lo
lloch de preferencia que l'hi corresponia.

Continuà la festa.

Llegit lo discurs, lo Secretari senyor Molgosa

donà lectura a la memoria joco-seria de los tre-
valls premiats, que estava redactada en forma de
carta, y després de feta la esposició critica de las
composicions que obtaban a la *Flor natural*, ob-
tingué aqueix premi la nomenada *Idili y Solilo-
qui*, lema «Tambien me gusta echarlas de poe-
ta, etc.», que obert lo plech resultà ser son autor
nostre company de redacció En Joseph Verdú
(Gestus), qual premi lo oferí a la simpática senyo-
reta DONYA FULANA DE TAL, que ab gran aplauso
fou nombrada *Reina de la festa*.

Lo senyor Fuentes procedí a la lectura de la
poesia premiada, que fou rebuda ab unánim
aplausos.

Obtingué lo primer accésit, la poesia *Cant per
la flor natural*, lema «Qui corra rep y qui se
atura paga», que resultà ser del aplaudit autor
dramàtich don Salvador Cort, que llegida per lo
senyor M. Busquets, obtingué brillant éxit.

Lo segon accésit fou concedit a la poesia *Cua-
tre y quatre*, lema «Vuit», original de sis autors,
Artau, Gestus, Carcassó, y 'ls tres germans Bus-
quets, sentne llegida per lo mateix senyor Bus-
quets, y alcansant bona acullita de aplausos.

Feta la esposició de la poesia que guanyà la co-
pa y de la del primer accésit, resultà ser autor
de la primera don Rosendo Arús, que obtingué
dit premi ab la composició *Cansó del borratxo*,
lema «De setse de setse, etc.», la que per no pre-
sentarse son autor en aquell moment, no fou lle-
gida.

L' accésit lo obtingué lo autor dramàtich don
Joan Artau, per sa poesia *Lo néctar de Noé*, le-
ma «Santiago y monjetas tendras», que, llegida
per ell mateix, fou molt aplaudida.

Lo tercer premi, ó la «ploma artistica», fou
concedida al autor del magnífich poema *L' amor
d' un guerrero*, lema «¿Me quieres? Te quiero.
Dame el dedo.» que resultà ser de lo modest y
jove escriptor senyor Francisco Clarassó, qui con-
cedí sa lectura al incansable senyor Busquets.
Deben fer especial menció d' aqueixa obra per lo

humorístich de sos brillants pensaments, sa cor-
recta versificació y assumpto que esplana. Fou in-
terrumpida sa lectura moltes vegadas per l' en-
tusiasme y aplausos de la concurrencia, obtenint
lo senyor Clarassó un verdader triunfo, per lo
tant lo felicitem desde las columnas d' aqueix pe-
riódich desitjant que no deixi lo camí que se ha
sapigut obrir, ab sos primers treballs.

Lo primer accésit lo obtingué la composició
Poema épich, lema «Veniu oncle fins aci», etc.,
que resultà ser son autor lo senyor Comabella.
Lo llegí lo senyor Busquets y fou també aplaudit.

Lo segon accésit se adjudicà a la poesia *L' amor
d' un Guerrero*, lema «Memorias de ultratimba»,
que procedí a sa lectura lo mateix autor, senyor
Joan Artau, mereixent ab los aplausos del audito-
ri gran aprobació.

Després de concedits los tres premis ordinaris,
se donaren deu minuts de descans, deixantse sen-
tir las acórdicas notas de la música del Ajunta-
ment, que tocaba al entrar al teatre, mentres la
cobla de las grallas y tamborinos, dins lo escenari,
tocaba tradicionals pessas catalanas.

Continuada de nou altre volta la festa, se recitá
una poesia per sis individus de «Lo Niu Guer-
rero», que per la seva originalitat va ser molt
ben rebuda.

Luego se passà a la adjudicació de los premis
extraordinaris que los obtingueren los senyors
Arús, Busquets, Gestus, Comabella, Rodriguez,
Rhabby, Lluch y altres que no s' presentaren, sent
totas las produccions molt aplaudidas, llegint lo
senyor Arús a instancias de la concurrencia la
poesia que obtingué la copa.

Debém fer especial menció de la oda del senyor
Verdú *Las mullers dels Saguntins*, que obtingué
lo premi ofert per la societat «La Silenciosa», la
que s' recomana per lo entusiasme en que está
escrita, deixant traslluhir lo foch patri que la
aviva.

Lo primer accésit que concedí lo Jurat a la
bella poesia *Lo Jardiner*, lo guanyà el senyor

LO NIU GUERRERO.

CONSISTORI DE MDCCCLXXVII.

MANTENEDORS.

D. PELAYO. SIMON ALSINA.
G. PARERA. J. VILAMALA.
VICENS BARUTA. ENRICH FRANCO.
JOSEPH ORIOI MOLGOSA, *Secretari*.

REYNA DE LA FESTA.

DONYA FULANA DE TAL.

MESTRES EN GALL GUERRER.

PER ARE CAP.

AUTORS

que han obtingut premis ordinaris.

GESTUS. . . 4 ARÚS. . . 4 CLARASSÓ. . . 4

AUTORS

que han obtingut premis extraordinaris.

ROBINSON. 4 BOM. 4 ARÚS. 4
RHABYBYFSTECHS 4 GESTUS. . 4 JULIO FRESCAS 4
RODRIGUEZ. 4 LLUCH. . 4 UN ANTIDINA. . 4

Comabella, eixa composició tanca ab pochs versos un bonich pensament.

Lo segon accésit, també concedit pel Jurat, fou donat al senyor Rodriguez, que també guanyà la «Rosa argenaria», es molt ben versificada y 'ns sembla molt recomenable per lo seu estil, é idea filosòfica que tanca.

En resúmen, en eix certámen compreguén que la nostre literatura donará dintre curt temps poetas festius.

Respecte á los premis tots foren dignes de los que los oferiren, y xocants los humorístichs del «Punya!», un distintiu clásich, y un magnífich despertador al autor de l'auca nominada *Vida del hijo bueno*, que arrebatà per la xispa que enclou encar que ab castellà, literalment traduït del català.

Després de dit lo discurs de gracias, molt bo en *sui generis*, se acabà la festa, surtint la concurrencia molt satisfeta del coliseo del carrer de Montserrat á la una de la tarde.

VICENS BARUTA Y VALLS.

Dolora.

(A mon amich S. Alsina y Clós).

Es tan bell lo plor que ploras,
y es tant lo que 'm te encisat
que si sabés que m' estimas
del modo que 't se estimar,
voldria i mon bé! morirme
tan sols per véure't plorà.

F. X. TOLDRA.

Dolora.

(A mon amich F. X. Toldrà).

Acóstat sens temor; dius que m' estimas...
¡jo encar t' estimo mes!
del teu alé aspirá vull lo dols flayre
molt mes dols que la mel.
Me vols per tú ¡oh hermosa! repeteixhe...
mes, nó, ja n' estich cert!
y en prova vull tas mans estrényer, nina;
¡que fredas! semblan neu.

S. ALSINA Y CLÓS.

Las mullers dels Saguntins.

No publiquem com habiam promés la poesia que ab aquest títol ha sigut premiada en lo certámen humorístich de lo Niu guerrero, essent aixis que l' habem de publicar dintre dos ó tres números en lo folletí que avuy hem comensat, al objecte de publicar totas las composicions premiadas en dit certámen, inclús los discursos y l' auca de redo lins.

Avis.

Per la abundancia d' original no publiquem l' article LO NAS que á continuació de L' HOME debiam publicar, no obstant, en lo número pròxim complaurem als desitjosos de dita continuació.

Vetllada literaria.

La humorística societat «Lo Niu guerrero», en obsequi als poetas premiats, donà dijous una vetllada literaria, 'hont s' hi llegí casi tot lo premiat en son últim certámen y ademés algunas composicions del género festiu.

Un intermedi de un mltj sopà ab son corresponent refrech, descansà als poetas.

Després, comensant lo senyor president, cada hù feu un brindis en vers, entre 'ls quals n' hi havia alguns de notables com á improvisats.

Danaë.

Lo magnífich cuadro de Ticiano exposat en lo saló de descans de lo teatre Principal, no mes estará exposat fins lo dia 26 del actual.

Recomanem á nostres lectors que no 's deixin passar lo temps pera véurer una de las obras de mes importancia

Avant.

Hem tingut ocasió de véurer exposat en un dels aparadors de la llibreria de D. Miquel Pujol y Martínez, situada en la Rambla de Estudis, un dibuix-retrato al llapis, de lo jove intel·ligent dibuixant pintor en Enrich Serra.

Recomanem la correcció de lineas y la vigorositat de sa execució, al mateix temps que felicitem al jove artista y á sos protectors.

Malvinatge.

SONET.

Tenia molta gana, pero molta:
y cert company me va deixar la roba
per pogué anar mudat á fer la proba
del meu coratge y 'us diré la solta.
Truco á una casa 'hont vaig aná una volta,
responen y vé á obri una noya jove,
demano l' amo y diu:—Dorm á la arcoba—
y al dirme:—Segui:—Veig que hi va resolta:
Ja sech á dins y en tant lo senyó 's lleva,
veig una seba aprop y ab tet coratge
la roba, per calmar la gana meva:
Surt ell, jo l' hi dich:—Ola senyó Esteve,
diu si hi vaig per la noya y... ¡malvinatge!
aixis que dich:—L' estimo! —m surt la seba.

GESTUS.

Euterpe.

Demà dia de Sant Joan, aquesta reputada societat coral dona concert en los jardins del Tivoli. Sabem que en l' «Eco de Euterpe» que regalan als concurrents, hi ha versos de algun conegut escriptor.

Barcino.

Demà diumenge també aquesta no menos acreditada societat coral dona son tercer concert en lo elegant teatre del Bon Retiro, y també dona als concurrents l' «Eco de Barcino» 'hont s' hi llegeixen treballs molt dignes de sos autors.

Lo Niu Guerrero.

Per lo certámen de lo Niu guerrero, hi havia format en l' escenari del teatre del Circo, un niu ab sis ó set ous y allí estava sentada la reyna de la festa, quan un home va dir:

—Aquesta deu ser LA MARE DELS OUS.

¡Cosas de Gracia!

La nit del 11 de Juny, los arcades de barri de la vehina vila de Gracia, Arturo Franquesa y Magí Olivé varen disoldre una reunió... de sis ó set jóves de bon humor, que tractavan de formar una societat de ball per riure y, fer xirinola.

A mes, los joves de dita reunió, foren insultats del modo mes asquerós que 's pot imaginar.

¡Vaja que per ser de Gracia, aquests senyors arcades, van tenir ben POCA GRACIA!

La papallona.

Ab aquest títol, (segons notícias) deu publicarse avuy un periódich literari català.

Deu lo lliuri de dir certas veritats si no 's vol veure criticat per la camarilla catalanista de «primo-cartel-lo».

Un altre.

«La correspondencia de Barcelona» que avans se imprimia en la última pàgina de la de Madrid se ha convertit en un nou periódich local al que desitjem llarga vida, y saludem al mateix temps.

Fracassos.

A la Reyna de la festa de los últims Jochs Florals sérios se l' hi enganxà 'l vestit y á la dels últims Jochs Florals humorístichs se l' hi alsà una mica, deixant veure un tros de pantorrilla.

—Semblava un balustre.

Lo cunyat del sastre.

Ignorant que fos cunyat
de un Sastre, un Matalassé,
amich meu y molt trempat,
per una casualitat
l' altre dia ho vaig sabé:
y al dirli al sastre Pastrana
que molt poch temps fer devia
me vá contestá 'l pavana:
—Home des del primer dia
que 's va casà ab ma germana.

PERICO MATALASSÉ.

Teatres.

Aquesta setmana se estrena en lo teatre del Tivoli de Vilanova lo drama de don Pere Anton Torres, que ab lo títol de «Lo full de Paper» ha escrit últimament.

Tenim las millors notícias de la nova producció del autor de «La clau de casa», á qui desitjem grans y merescuts aplausos assegurantli que no quedarán enrera per part de la reputada companyia que l' hi estrena, essent bastant dir que las senyoras Mena, Abella y Soler s' han fet ja simpáticas al intel·ligent y numerós públich vilanoví, com per tot arreu hont van, y que 'ls senyors Tutau, Soler, Goula, Valls y Pinós entussiasman tant als espectadors que casi 'ns atrevim á dir que poca cosa farà la companyia de sarsuela que últimament ha anat á la sobredita vila.

Teatre de la comédia.

(Avans Quevedo).

Per la present temporada aqueix es lo teatre que mereix molta atenció. La empresa ha fet en lo local, grans milloras, y la companyia que dirigeix lo intel·ligent actor senyor Mariscal, está sentne mostra de admiració y no duptem que á mida que lo públich coneixi á los artistes que en dit teatre actúan, se veura molt mes concorregut.

Felicitem á la empresa per lo bon acert que ha tingut, y desd las columnas d' eix periódich, enviem nostre aplauso á la senyora Vedia, y Mariscal, al senyor Sanchez, senyoreta Mauri, senyor Gutierrez y als demás actors que componen dita companyia.

Teatre Espanyol.

En aqueix teatre alcanza bona acullita de aplausos, la companyia que ab tanta inteligencia dirigeix lo Sr. Dalmau, una nova producció se ha posat en escena, «Juana Juanita y Juanilla» que es una bonica sarsuela, y que fou cantada ab molt acert.

Prado.

Continuan los sers racionals é irracionals fent evolucions gimnásticas en aquet agonisant teatre, divertint ab lo mateix de sempre al públich que 'ls visita.

Tivoli.

Com sempre, molt concorregut y fentse cada dia molt mes popular «Lo cant de la Marsellesa» que es un alicient per la empresa de aquells bonichs jardins.

Novetats.

La companyia Frigerio-Lupi, continua ocupant lo puesto que podia també ocupar una companyia castellana ó catalana. «Hóstes vingueren que de casa 'ns tragueren».

Bon Retiro.

Se ha estrenat en aqueix teatre lo magnífich ball composició del senyor Estrella «La hija de Esparta», en quant á la companyia de vers, no ofereix novetat: la vianda de sempre.

Jardí Asiátich.

En aqueix teatre del ensanche de Santa Madrona, lo diumenge passat tingué lloch lo benefici del senyor Maspons, que posá en escena «El arcediano de San Gil» «Mefistófeles» y «Mossen Anton» essen la segona producció aplaudida com sempre, y fou demanat l' autor al palco escénich.

Demà diumenge dia 24, la simpática dama jove senyo-

reta donya Dolors Ricart, dona lo seu benefici posantse en escena la aplaudida comèdia en 3 actes del senyor Arnau «Donas!!» y una divertida pessa, llegintse en un dels intermedis en obsequi a la beneficiada, varias poesias dels autors premiats en lo certamen de «Lo Niu Guerrero».

En la nit del 28, vispera de Sant Pere, fan lo benefici 'ls encarregats de la guardarroquia de dit teatre, don Jaume Brunet y don Francisco Turquet, posantse en escena «Lo incendi d' Hostalrich», y lo quadro de costums catalanas, original de En Joseph Verdú (Gestus), «Lo cantó». Ditas produccions corren baix la direcció del simpàtic actor don Estanislao Verdet.

En un dels intermedis també 's llegiran poesias en obsequi als beneficiats.

A qualsevol.

I.

Sota un arbre dos amants
juràbanse amor etern
quan de prompte 'ls dos reparan
qu' era l' arbre... un garrofer.

II.

Que cap mes com tu n' hi ha
vaja sentit ho a dir Marieta,
y es vritat puig ho reparo
y no 'm veig cap de tan lletja.

M. MESTRES.

REMITIT.

Senyor director del setmanari *Jochs Florals*:
Molt senyor nostre: Contant que no 's voldrà demostrar de la *distingida* opinió de la «Gaceta de Barcelona», esperem de vostè la inserció de lo que a continuació l' hi dirigim, quedant en extrem agraïts S. S. S. Q. S. M. B.—*Molts Guerreros*.

E era de pensar lo sueltó que encaixa en la gacetilla del di-lluns, la «Gaceta de Barcelona» referintse al certamen humorístich de «Lo Niu guerrero», puig a nosaltres no 'ns ha sorpres del tot.

Tothom sab que la «Gaceta de Barcelona» es tant parcial, que sols reserva alabansas per los que l' hi convenen, hasta no mereixentlas, aixis com sens' mereixer crítica los que cap be l' hi reportan, acudeix, ans que alabarlos, al recurs de la mentida.

Aixis ho demostra fins en lo mateix sueltó que sols alaba l' auca porque son autor es un redactor del democràtic (?) p. riódich, quan menys íntim amic del *federal* director.

Tothom sab lo que ha de dir la «Gaceta de Barcelona» a l' endemà de un estreno, bastantli saber qui es l' autor de la obra estrenada; puig algunas se 'n han xiulat, que la «Gaceta» las ha alabat porque han sigut de sos amichs: aixis com altres de mes dignes, la «Gaceta» las ha criticat en extrem.

La «Gaceta de Barcelona» está ja tant acreditada de la parcialitat que ningú fa cas de sos elogis y críticas, essent aixis que sab ja qui son sos amichs y sos enemichs, hasta per sos mateixos sueltos.

Parla de concerts y olvida los de la societat «Barcino» per alabar en extrem la cantata «Catalunya», que canta la societat «Euterpe», y es que la cantata «Catalunya» es del director de la «Gaceta de Barcelona».

Parla de certàmens, y alaba los de las societats ahont hi te algun *trevall*, y diu de los que res hi te que son infantils.

Y aquet senyor director es dels que fent gala de catalanista vol lo progrés y crida avant desitjant

hi anar éll y sos amichs, fent sempre *enrera* als que *avant* desitjan anar.

Y aquet senyor director qu' es dels que volen la igualtat devant la ley, diu que los Jochs Florals humorístichs de «Lo Niu guerrero» son Jochs de noys, y es que aixis com un boig sempre veu la causa que l' conduí a tant miserable estat, lo senyor director de la «Gaceta de Barcelona» per tot l' hi sembla veurer *Jochs de Noys* des que l' trastorná la xulada general del públich del Tívoli al estrenar sos *Jochs de Noys* que hasta semblaban jochs de altre cosa, y fins l' hi semblan xiulats los *Jochs* que veu aplaudir estrepitosament.

Aquet senyor que ab sas obras ha donat *micos* al públich, porque com escrits de una *criada* no mes s' hi veu la *passió política*, ha pensat que la merescuda importancia que han pres los humorístichs Jochs Florals de «Lo Niu guerrero» podia fer nosa als Jochs Florals sérios, ahont aquet demócrata director llegeix ab tant entusiasme, que s' cregué parodiad ab la lectura de una original poesia que llegiren escageradament uns quants guerreros de bon humor.

—No senyó, no anaba per vostè; y l' creureho son pretencions, puig si ho diu, acreditará una vegada mes lo ja popular adagi que diu: «Ets mes embustero que la Gaceta de Barcelona».

Are si en lloch de contestar, lo senyor director del apassionat periódich, vol aprofitar aquella lámina que tenia *dibuixada*, de burros, per la «Campana», a nosaltres nos tindrà sense cuidado puig estém curats de espant, y sabém que l' dir burro a un ó mes homes no vol dir tenir rahó. Sols l' hi fem memoria de que hi ha burros *guits*.

—MOLTS GUERREROS.

Bon castellá.

Un de Reus jugá á pilota
ab quatre fills de Teruel,
y per dir:—«Reuoy com bota!»—
Digué sens fallarhi jota:
—RENIÑO COMO TONEL!!

S. CORT.

Histórich.

Un regidor de Gelida
va demanar la paraula,
acusant una tal Paula
de vendre liet aygalida;
y va dir molt satisfet,
veyent que tots l' escollaban,
que éll feu la prova y faltaban
tres litógrafos de liet.

UN POBR' HOME.

Dos esguerrats.

A un tartamut molt sabata
—Va di un dia un geperut.
—Noy, lo mal humor me mata.
Gasto molt poca salut:—
Y contestá l' tartamut,
—Y aixó? l' has tornat molt RATA!
DOS Ó TRES.

Estranyesas.

Molt m' estranya en Perellada
home que d' ofici sab
que signent MESTRE de casas,
may n' haigi ENSENYADA cap.

T. X. TOLDRÁ.

Quan un está encostipat
y te los que l' desespera,
hehent un vas de PRIMERA
y snant, l' hi passa aviat.
Si 's passeja pels jardins
que hi hajin flors ben hermosas,
sentirá DOS TRES de rosas
de clavells y jasemins.
El que no creu y no prega
pel sumo ser poderós,

será un QUINTA PRIMA DOS
si es que sa existencia nega.
Persona es de tots distinta
y ab un ú, al mitj de la QUARTA
es qui 'ns dona QUARTA y QUINTA
y del mal caní 'ns aparta.

Mes quan te vulguis casar
no siguis gelós de res,
Puig ja sabs que á DOS HU TRES,
los celos lo van malar.

Si es que estudias de TOT
ja ho sabrás ab poch moments,
ó sinó, en los Jochs següents
ja té ho explicaré xicot.

GUERRER VETERANO.

Me coneix tot bon llaurer
tota modista també:
Me te un valent artiller
y tota gallina 'm te.
Per puestos bastant alts soch
y per sota terra estich:
Si encar no sabs com me dich
ja t' dich jo que 'n sabs ben poch.

ANTON SUS.

Lo nom d' aquesta senyora y l' de la Flor natural
lo sabrán diumenge pròxim si no l' han endevinat.

Nom de la flor natural

DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

CONS-TAN-TI-NO-PLA.

Nom de la anterior

REINA DE LA FESTA.

—Donya endevinalla PA-PER.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI dels «Jochs Florals».

Habém pensat que la millor contestació que podem donar als que 'ns envian treballs es insertarlos lo digne de publicar y no dar compte de lo que no val la pena.
Lo Secretari.

S' ADMETEN ANUNCIS

A POCH PREU.

LLIBRERÍA, PAPERERIA

Y DEPÓSIT DE MÚSICA

DE

M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d' Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicatiua, senzilla y de colors

MILLOR QUE TOTOS LAS CONEGUDAS!

No oxida las plumas ni castiga l' paper.

Papers pera escriure, de totes classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LOS BESOS MALDITOS, per H. de Koch.	1
LAS MUGERES Y SUS NOMBRES — ELLAS.	6
FULLAS SECAS (poesias de D. S. Alsina).	2
VENUS RETOZONA.	1
MEL Y FEL (poesias de D. Joaquim Riera y Bertran).	6
BROTS (14 poesias y 25 fábulas satíricas) de D. Joseph Verdú (Gestus).	1
MANUAL DEL PINTOR á la ayguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fogoneros.	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24

Obras de Koch, de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.

Se admeten suscripciones á la Ilustració Espanyola y Americana, Moda, Correo

Y aquet periodich.

Secretaría: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5. LLIBRERÍA.

BARCELONA: Estampa de Thomás Gorchs, Cárme, 38.